

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13481/2023
29.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца „P.W.W“ д.о.о. Ниш, огранак Смедеревска Паланка, кога заступа Миодраг Радојковић адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Младеновић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 56/22 од 15.03.2022. године, у седници одржаној 29.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Гж 56/22 од 15.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Вишег суда у Смедереву Гж 56/22 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П 1365/20 од 11.03.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати за период пружених комуналних услуга почев од 01.05.2019. године до 30.04.2020. године износ од 6.732,00 динара са законском затезном каматом од 12.06.2020. године до исплате, у ком делу је одржано на снази решење о извршењу јавног извршитеља Ивана Петровића из ... Ивк ./20 од 19.06.2020. године, док је у преосталом делу наведено решење јавног извршитеља укинута. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 26.391,52 динара.

Решењем Вишег суда у Смедереву Гж 56/22 од 15.03.2022. године преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 13.500,00 динара.

Против правноснажног другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку. Наиме, одлука о трошковима парничног поступка, којом је тужена обавезана да тужиоцу те трошкове надокнади, донета је применом одредаба члана 153. и 154. ЗПП и не изискује потребу да се примени институт уједначавања судске праксе по питању трошкова поступка о којима суд одлучује по правилима садржаним у Закону о парничном поступку у свакој конкретној парници.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези с чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, донета у поступку у спору мале вредности, то ревизија тужене изјављена против такве одлуке није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

У поступку по ревизији против одлуке о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио другостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**